

CARTEA ESTEREI - 2

Partea a doua DEZVĂLUIREA POZIȚIEI IMPARATESEI

Pentru început, aș vrea să citim din Ioan 16.19-22: **„Isus a cunoscut că voiau să-L întrebe și le-a zis: „Vă întrebați între voi ce înseamnă cuvintele: „Peste puțină vreme, nu Mă veți mai vedea” și „Apoi iarăși, peste puțină vreme, Mă veți vedea”? Adevărat, adevărat vă spun că voi veți plânge și vă veți tângui, iar lumea se va bucura; vă veți întrista, dar întristarea voastră se va preface în bucurie. Femeia, când este în durerile nașterii, se întristează, pentru că i-a sosit ceasul, dar, după ce a născut pruncul, nu-și mai aduce aminte de suferință, de bucurie că s-a născut un om pe lume.**

Tot așa și voi, acum sunteți plini de întristare, dar Eu vă voi vedea iarăși, inima vi se va bucura și nimeni nu vă va răpi bucuria voastră.”

Aici, Isus le spune ucenicilor Săi că trebuie să-i părăsească, ceea ce-i va întrista, în timp ce lumea se va bucura. Vedeți, lumea s-a bucurat de răstignirea Lui, pentru că oamenii erau sub stăpânirea celui rău. Dar El le-a spus ucenicilor Săi că bucuria lor se va preface în întristare, pentru că El va pleca, va fi plecat pentru un timp și ei nu-L vor mai vedea, dar după aceea Îl vor vedea din nou. Amin.

Același lucru s-a repetat de-a lungul epocilor Bisericii: El a fost pus tot mai mult deoparte, dar apoi a existat o restituire și El S-a întors în mijlocul nostru, transformând întristarea în bucurie. De ce? Pentru că Hristos, Împăratul, este aici.

Așadar, aceste versete se aplică pentru noi, astăzi.

Să citim mai departe:

„În ziua aceea...” În care zi? În ziua în care se va preface întristarea în bucurie. Pentru noi este ziua de astăzi, pentru că astăzi Îl vom vedea din nou. El este Împăratul.

„...nu Mă veți mai întreba de nimic. Adevărat, adevărat vă spun că, orice veți cere de la Tatăl, în Numele Meu, vă va da.

Până acum n-ați cerut nimic în Numele Meu: cereți și veți căpăta, pentru

ca bucuria voastră să fie deplină.

V-am spus aceste lucruri în pilde. Vine ceasul când nu vă voi mai vorbi în pilde...”

Amin. În ziua aceea, El nu ne va mai vorbi în pilde, ci vom avea descoperirea deplină a Cuvântului. Mana nu va mai fi ascunsă, ci Pâinea Vieții Se va coborî jos de la Dumnezeuul cerului, iar noi L-am văzut. Amin.

„...ci vă voi vorbi deslușit despre Tatăl.

În ziua aceea...” În care zi? În ziua când El nu mai vorbește în pilde, în ziua în care Se va întoarce, în ziua în care noi Îl vom vedea, în ziua în care El ne va vorbi deslușit despre Tatăl. Aceasta este ziua de astăzi.

„În ziua aceea, veți cere în Numele Meu și nu vă zic că voi ruga pe Tatăl pentru voi.

Căci Tatăl Însuși vă iubește, pentru că M-ați iubit și ați crezut că am ieșit de la Dumnezeu.

Am ieșit de la Tatăl și am venit în lume; acum las lumea și Mă duc la Tatăl.” Amin.

Astăzi ne vom întoarce din nou la subiectul nostru „Ridicarea Împărătesei” și la cartea Esterei, dar am dorit să încep cu aceste cuvinte din Ioan, pentru că aici avem o făgăduință pe care a dat-o Isus apostolilor:

„Peste puțină vreme, nu Mă veți mai vedea” și „Apoi iarăși, peste puțină vreme, Mă veți vedea,” iar bucuria voastră va fi deplină; atunci nu vă voi mai vorbi în pilde, ci va veni o zi în care vă voi vorbi deslușit”.

Eu vă spun că ziua aceea este astăzi. El a mai spus:

„În ziua aceea, veți cere în Numele Meu și nu vă zic că voi ruga pe Tatăl pentru voi.” Amin. *„ci voi înșivă veți cere de la El, iar El vă va da.”* De ce? Pentru că Mirele și Mireasa vor fi una. Amin.

Înainte de a pătrunde din nou în cartea Esterei, aș vrea să vă amintesc citatul despre care am vorbit în ultima vreme din predica „Hristos este taina lui Dumnezeu descoperită”. Fratele Branham a vorbit aici despre Pecetea a șaptea și

aș vrea să aduc din nou cuvintele sale în atenția voastră. El a spus:

„...Marea taină a lui Dumnezeu. Este o taină și El a ținut-o ascunsă. Nimeni nu a știut nimic despre ea. Nici măcar îngerii nu au înțeles-o, vedeți? El nu a descoperit-o. Acesta este motivul pentru care a fost tăcere atunci când a fost deschisă Pecetea a șaptea.

Când a fost Isus pe pământ, apostolii au dorit să știe când va reveni El, iar El le-a spus: „Nici măcar Fiul Însuși nu știe când se va întâmpla aceasta.”

Vedeți, Dumnezeu ține toate acestea pentru El. Este o taină. De aceea s-a făcut în cer o tăcere de o jumătate de ceas și cele șapte Tunete au făcut să răsunе glasurile lor, iar lui Ioan i s-a spus să nu scrie (înțelegeți?). Este venirea Domnului. Pecetea a șaptea este venirea Domnului.”

„...Acesta este un lucru pe care El nu l-a descoperit încă, adică cum va veni și când va veni El. Este un lucru bun că El nu a făcut aceasta, dar l-a arătat sau l-a descoperit în fiecare tip sau umbră care există în Biblie.”

Ce a arătat și a descoperit El? Pecetea a șaptea, venirea Sa. „El a arătat-o și a descoperit-o în fiecare tip sau umbră din Biblie. Nu că noi am înțelege acesta în fiecare umbră pe care-o avem în Biblie, dar știm că este acolo. Și fiindcă credem că este acolo, El o descoperă din ce în ce mai mult. Așa cum negativul este dezvoltat în pozitiv și noi începem să vedem că ceea ce a stat acolo timp de mii de ani este tabloul răscumpărării. Care este taina lui Dumnezeu? Taina lui Dumnezeu este Taina Răscumpărării, cum avea să întoarcă El tot răul care s-a întâmplat în grădina Eden și cum avea să restituie totul pentru Sămânța Sa aleasă. Aceasta este Taina Răscumpărării; aceasta este taina lui Dumnezeu.

Taina - există o singură taină care a fost descoperită prin sunetul trâmbiței îngerului al șaptelea, iar acea mare taină are mai multe taine care zac în spatele ei. Dar este o singură taină, iar aceea este Taina Răscumpărării: cum avea să-și aducă El, Sămânța înapoi de unde a căzut. Pecetea a șaptea este împachetarea, venirea Domnului, încheierea tuturor lucrurilor, iar El a arătat sau a descoperit aceasta în fiecare umbră care există în Biblie.

Așadar, întreaga Scriptură este descoperirea tainei lui Dumnezeu în Hristos. Toată Biblie este expresia singurului țel pe care l-a avut Dumnezeu; un singur scop pe care dorea să-l atingă în toată Biblia.”

Care este acest scop? Răscumpărarea. Acesta este singurul scop, singurul țel; în întreaga Scriptură, El a avut o singură dorință, aceasta fiind să-l readucă pe omul căzut înapoi, în poziția din care a căzut. Oh, este atât de simplu!

„...toate faptele credincioșilor din Biblie au ilustrat și au exprimat care era marele scop al lui Dumnezeu, iar acum, în această zi, El a descoperit-o și ne arată.”

Ce ne arată El? El ne arată care era marele său scop: Răscumpărarea.

Biblia nu este împărțită în istoria evreilor și ceea ce a făcut El cu fiecare individ, ci este o singură istorisire. Nu este o poveste a evreilor și o altă poveste a neamurilor, ci este o singură poveste, povestea Răscumpărării.

Să ne întoarcem la cartea Esterei. Vom face o scurtă recapitulare, apoi vom merge mai departe.

Mai întâi, am văzut că a fost o împărăteasă care se numea „Vasti”, adică „frumoasă”, iar acelei împărătese i s-a cerut să vină la o sărbătoare. Această sărbătoare avea loc în al treilea an al domniei împăratului, iar dacă ne uităm la cifre, vom vedea cifrele: „3”, „7”, „10” și „12”. Este uimitor, pentru că fratele Branham spune că dacă nu înțelegem numerologia Bibliei, nu vom înțelege Biblia, vom pierde însemnătatea ei, iar atunci trebuie să ne întoarcem înapoi ca să înțelegem.

Noi nu putem trece pe lângă ceea ce vrea să ne arate Dumnezeu, fiindcă există un motiv pentru care acest lucru nu s-a întâmplat în al șaselea an al domniei sale sau în primul an, ci s-a întâmplat în al treilea an al domniei sale. Există un motiv pentru care a avut loc o sărbătoare care a ținut o sută optzeci de zile, adică șase luni, iar după aceea, în luna a șaptea a avut loc schimbarea împărătesei. Există un motiv pentru care au fost așezate toate aceste numere acolo.

Apoi, împăratul avea șapte fameni sau șapte eunuci, adică șapte slujitori care slujesc înaintea Domnului, aceștia reprezentând cele șapte Duhuri ale lui Dumnezeu sau pe cei șapte mesageri ale celor șapte epoci ale Bisericii. Așadar, împăratul a dorit ca Vasti să vină în luna a șaptea, pentru că voia s-o prezinte în fața nobililor. Nu s-a prezentat el însuși înaintea ei, ci i-a trimis pe cei șapte fameni ai săi. Cei șapte fameni au fost mesagerii împăratului, dar împărăteasa a refuzat să-i asculte. Însă prin faptul că i-a refuzat pe ei, ea l-a refuzat pe împărat.

Același lucru s-a întâmplat astăzi. Biserica a refuzat glasul celor șapte trimiși, a refuzat mesajul celor șapte mesageri ai celor șapte epoci, iar împăratul a pus-o deoparte din cauza aceasta.

În continuare am văzut că el a hotărât să-și ia o altă împărăteasă care să fie mai bună decât Vasti. Dar de data aceasta, el nu a mai căutat pe cineva care era frumoasă, pentru că avusese frumusețe iar frumusețea l-a refuzat, ci căuta un caracter, pe cineva care să nu-l refuze. Vasti l-a refuzat prin faptul că nu i-a ascultat pe fameni, iar acum căuta pe cineva care să nu-l respingă.

Astfel, am văzut că Estera, o fată din umbră, necunoscută de nimeni, a trecut printr-o etapă de sfințire în casa femeilor care era supravegheată de un alt famen, Hegai, care-l reprezintă pe fratele Branham, pe al șaptelea mesager, care a adus un mesaj de sfințire. Amin. Un mesaj care spunea: *„Jeșiți afară de acolo! Nu mai faceți aceasta! Opriți-vă cu acele lucruri și îmbrăcați-vă așa, vorbiți așa și comportați-vă așa!”* Amin.

Ce este aceasta? El o pregătea pe Estera să-l întâlnească pe împărat. Ei vor să numească aceasta „o lege clară”, dar nu este o lege clară, ci este cel mai eliberator lucru de pe acest pământ, pentru că noi nu dorim să fim respinși de împărat, iar pentru aceasta putem veni numai potrivit Cuvântului Său.

Așadar, noi am avut un famen care a spus: „Nu purta aceasta, nu vorbi așa, nu crede acele lucruri!” Aceasta nu este „o lege precisă”, ci el a încercat să pregătească o Mireasă pentru a-L întâlni pe Împărat, fiindcă va fi o Mireasă pregătită să-L întâlnească pe Împărat și o unitate desăvârșită între Mire și Mireasă. El a încercat s-o aducă în poziția în care să primească trecere în ochii Împăratului. De ce? Pentru că ea a venit conform voinței Sale, a dorințelor Sale, a ceea ce-i place Lui.

Apoi, am văzut că a sosit timpul în care fecioarele puteau merge înaintea împăratului, și fiecare dintre ele a avut ocazia să meargă înaintea lui. Iar când mergeau din casa femeilor ca să se întâlnească cu împăratul, puteau să ia de acolo orice voiau. Orice! Nimeni nu știe ce au luat ele, care era dorința lor, dar Dumnezeu nu ne-a luat niciodată liberul arbitru și nu ni l-a luat nici astăzi.

El ne va spune deslușit, nu în pilde, care este calea cea dreaptă: „Aceasta este calea, mergeți pe ea!”, dar alegerea rămâne în mâinile voastre. Amin! Astfel, este alegerea voastră dacă doriți să vă îmbrăcați modest; este alegerea voastră dacă

nu vreți să credeți o parte a Cuvântului Său; este alegerea voastră dacă vreți să-l corecțați pe profet. Este numai alegerea voastră, dar țineți minte că a existat o singură fecioară care a fost acceptată când a intrat la împărat, și numai una singură a fost făcută împărăteasă.

Când a intrat Estera, ea nu a luat nimic altceva decât ceea ce a fost rânduit de Hegai. Ea nu a luat ideile ei, gândirea ei, concepțiile ei, dorințele ei, ci s-a pus deoparte pe a însăși și a luat numai ceea ce a rânduit Hegai. Așadar, astăzi va fi o Mireasă care va lua numai ceea ce a spus Hegai; nu va lua ce crede ea despre aceasta, ci ceea ce a spus Hegai. Amin.

Mulți oameni nu le place aceasta, dar dacă doriți să fiți acceptați de Împărat, trebuie să iubiți aceasta. Amintiți-vă că Hegai este cel care a fost în camera dinăuntru a împăratului; Hegai știa cum era împăratul și primise porunca chiar de la împărat, dar Estera nu-l întâlnise niciodată pe împărat.

Niciuna din aceste fecioare nu-l întâlniseră pe împărat, dar priviți la mândria lor! Din pricina mândriei, ele au hotărât că știau mai bine decât Hegai ce puteau să ia, ce-ar putea să-i placă împăratului.

„Oh”, ziceau ele „cu siguranță îi va plăcea aceasta, cu siguranță mă va alege pe mine, cu siguranță aceasta va fi în ordine în ochii lui.”

Ele nu-l întâlniseră niciodată, nu știau cum arată curțile sale, nu știau nimic despre toate acestea, dar au respins singurul glas care era acolo și care știa totul despre aceste lucruri.

Câtă mândrie și aroganță se află în sistemul bisericilor de astăzi: ele fac exact același lucru ca fecioarele din povestea Esterei, crezând că pot găsi singurele căi cea mai bună pentru a se înfățișa înaintea împăratului, dar nici măcar nu știu Cine este El.

Dar Hegai fusese acolo, iar el le-a cerut anumite lucruri, acestea fiind singurele lucruri pe care le-a luat Estera înăuntru și noi știm că ea a fost aleasă. Cu siguranță că a fost aleasă și făcută Împărăteasă.

Ne regăsim și noi în această poveste? Absolut! Aceasta este povestea mea.

Data trecută am vorbit despre Alegerea unei Mirese, dar astăzi vom vorbi despre „Descoperirea sau dezvelirea poziției Miresei”.

Estera a ajuns împărăteasă, dar au trebuit să se schimbe multe lucruri. Ea era împărăteasă, dar a trebuit să înceapă să se comporte ca o împărăteasă. Ea a fost chemată și a fost aleasă. A fost chemată împreună cu celelalte fecioare, iar când a venit rândul ei să-l întâlnească pe împărat, a fost aleasă de el. Dar acum, ea trebuia să pășească în poziția în care a fost chemată și pentru care a fost aleasă.

Pentru a vedea aceasta, vom citi mai întâi din Estera 2.21-23:

„În același timp, pe când Mardoheu stătea la poarta împăratului, Bigtan și Tereș, doi fameni ai împăratului, păzitorii pragului, s-au lăsat biruiți de o supărare și au vrut să întindă mâna împotriva împăratului Ahașveroș.

Mardoheu a avut cunoștință de lucrul acesta și a dat de știre împărătesei Estera, care l-a spus împăratului din partea lui Mardoheu.

Faptul fiind cercetat și găsit întocmai, cei doi fameni au fost spânzurați de un lemn. Și lucrul acesta a fost scris în Cartea Cronicilor în fața împăratului.”

- – Aceasta este prima dată când Estera comunică cu împăratul, după ce a devenit împărăteasă și o face în numele lui Mardoheu. Vedeți? Ea nu s-a dus personal la împărat, nu a stabilit o întâlnire deosebită, ci i-a trimis „vorbă”, a comunicat cu împăratul în numele lui Mardoheu. Vom vedea cum relația dintre Estera și împărat progresa tot mai mult. O vom vedea progresând în poziția sa față de împărat.

Deci, prima dată, ea doar a dat de știre împăratului, i-a trimis un mesaj în numele lui Mardoheu, iar ceea ce a făcut ea, a funcționat.

Să citim mai departe:

„După aceste lucruri, împăratul Ahașveroș a ridicat la putere pe Haman, fiul lui Hamedata, Agaghitul. L-a ridicat în cinste și a pus scaunul lui mai presus de scaunele tuturor căpeteniilor care erau lângă el.” (Estera 3.1).

Vedeți, în timpul în care a venit la putere împărăteasa, a venit la putere și Haman, iar în cartea Esterei, Haman este numit „vrăjmașul evreilor”.

Haman este o preumbrire a Satanei. Acesta este Edenul Satanei și astăzi el va veni la putere deplină. Întotdeauna există numai două puteri care se luptă pe pământ:

puterea lui Dumnezeu și puterea Satanei, iar noi suntem prinși ori de una, ori de cealaltă, neexistând cale de mijloc. Nu există neutralitate sau o „zonă gri”, ci suntem influențați fie de bine, fie de rău.

Așadar, în timpul când a venit la putere Estera, a venit la putere și a primit autoritate deplină și Haman. Este uimitor!

Aș vrea să privim puțin la Mardoheu pentru că el este un personaj interesant. Data trecută am văzut că Mardoheu făcea parte din seminția lui Beniamin. Beniamin este o seminție mai mică, iar fratele Branham a spus că Beniamin îi simbolizează pe cei o sută patruzeci și patru de mii de evrei.

Așadar, Mardoheu îi simbolizează pe cei o sută patruzeci și patru de mii de evrei care vor fi mântuiți și care vor fi chemați afară prin cei doi proroci din Apocalipsa 11. Dar am văzut că Mardoheu îl simbolizează în multe feluri și pe Hristos. Nici un tip din Biblie nu este desăvârșit pentru că Dumnezeu face mai multe lucruri. Astfel, El ne spune ce va face în viitor, ce se va întâmpla cu evreii, cu Mireasa, pentru că Dumnezeu arată foarte multe lucruri în fiecare poveste din Biblie. Amin.

În continuare îl vom urmări pe Mardoheu care, așa cum am spus, este un personaj interesant.

Haman a ajuns la putere, dar avea o problemă: Mardoheu nu se pleca înaintea lui. Am auzit multe comentarii din organizații care spuneau că Mardoheu a fost un evreu bun care nu se pleca în fața nimănui. Acest lucru nu este adevărat, pentru că dacă Mardoheu nu s-ar fi plecat înaintea împăratului Ahașveroș, ar fi fost omorât. Deci, nu este așa cum spun denotațiunile, pentru că Mardoheu era un slujitor al împăratului, un păzitor al porții și se pleca înaintea împăratului. Noi înțelegem aceasta.

Așa cum am spus, problema a apărut pentru că Mardoheu a refuzat să se plece înaintea lui Haman. De ce? Pentru că Haman era un agaghit, adică provenea din seminția împăratului Agag, care era ultimul dintre amaleciții. Amaleciții erau cea mai mare seminție dintre cananiți. Așadar, amaleciții îi reprezintă pe cananiții care stăpâneau Canaanul și de sub stăpânirea cărora trebuiau să ia țara. Deci, cananiții au devenit cei mai mari vrăjmași ai evreilor. Acesta este motivul pentru care Haman este numit aici „vrăjmașul iudeilor”: pentru că el era un amalecit din seminția lui Agag, un agaghit. Aceasta este ultima dată când vom vedea un amalecit în Biblie. Aleluia!

Haman era pe punctul să-și vadă distrugerea: a lui, a casei lui, a fiilor lui, iar distrugerea amaleciților, distrugerea Satanei va avea loc chiar aici, când Împărăteasa va veni la putere. Așadar, există un motiv pentru care Mardoheu nu se va pleca înaintea lui Haman: pentru că Haman este un vrăjmaș al iudeilor, un agahit, un amalecit.

Cât de minunat așează Dumnezeu lucrurile în Scriptură!

„Atunci, Haman a zis împăratului Ahașveroș: „În toate ținuturile împărăției tale este risipit un popor deosebit între popoare, care are legi deosebite de ale tuturor popoarelor și nu ține legile împăratului. Nu este în folosul împăratului să-l lase liniștit.

Dacă împăratul găsește cu cale, să se scrie o poruncă pentru ca ei să fie nimiciți, și eu voi cântări zece mii de talanți de argint în mâinile slujbașilor, ca să-i ducă în vistieria împăratului.”

Împăratul și-a scos inelul din deget și l-a dat lui Haman, fiul lui Hamedata, Agahitul, vrăjmașul iudeilor.” (v.8-10).

De fapt, Haman avea o problemă cu Mardoheu, iar Mardoheu nu se pleca înaintea lui pentru că era evreu. Aceasta l-a determinat pe Haman să decidă în mintea lui, ștergerea evreilor de pe fața pământului, a poporului lui Dumnezeu, a aleșilor lui Dumnezeu. El voia să-i omoare pe toți din cauză că Mardoheu refuza să se plece înaintea lui.

Aceasta îmi amintește de o povestire interesantă care cred că se află în [Luca 4.1-13](#). Este vorba de ispitirea lui Isus. Aici vedem că Isus era în pustie și a fost ispitit de diavol. Vom citi de la versetul 5:

„Diavolul l-a suit pe un munte înalt, l-a arătat într-o clipă toate împărățiile pământului,

și l-a zis: „Ție îți voi da toată stăpânirea și slava acestor împărății; căci mie îmi este dată și o dau oricui voiesc.” (v. 5-6).

Cine este conducătorul tuturor împărățiilor? Diavolul. Scriptura ne spune aceasta chiar aici. El i-a oferit această putere lui Isus: ***„Ție îți voi da toată stăpânirea și slava acestor împărății.”***

Așadar, diavolul are putere asupra tuturor națiunilor și slava lor i-a fost dată lui.

Ce i-a dat împăratul lui Haman? Inelul său.

„...căci mie îmi este dată și o dau oricui voiesc.”

Mințea diavolul? Nu, nu mințea. El este prințul care are putere asupra văzduhului, el este conducătorul Edenului Satanei, el stă ca împărat al acestei lumi, și aici este simbolizat prin Haman. Satan avea această putere și l-a oferit-o lui Isus, iar Isus trebuia să facă nu singur lucru ca s-o primească:

„Dacă, dar, Te vei închina înaintea mea, toată va fi a Ta.”

Drept răspuns, Isus i-a zis: „Înapoia Mea, Satano! Este scris: „Să te închini Domnului, Dumnezeului tău, și numai Lui să-I slujești.”” (v. 7-8).

Haman a primit inelul împăratului și voia să-l distrugă pe evrei din cauză că Mardoheu nu voia să se plece înaintea lui. Amin. Îmi place simbolul ascuns aici.

În ce an al domniei lui Ahașveroș a scris Haman decretul de nimicie a evreilor?

„În luna întâi, adică luna Nisan, în al doisprezecelea an al împăratului Ahașveroș, au aruncat Pur, adică sorțul, înaintea lui Haman, pentru fiecare zi și pentru fiecare lună, până în luna a douăsprezecea, adică luna Adar.” (v. 7).

Așadar, înainte de a merge la împărat, ei au aruncat sorțul înaintea lui Haman ***„pentru fiecare zi și pentru fiecare lună, până în luna a douăsprezecea, adică luna Adar.”*** Deci, Haman a decis să-i nimicească pe evrei, dar nu i s-a dat autoritate decât în a treisprezecea zi din prima lună a anului următor, dar totul are loc și se petrece în doisprezece.

„Doisprezece” este numărul evreilor. Numărul semințiilor care vor fi răscumpărate este de „Douăsprezece”: câte douăsprezece mii din fiecare seminție.

Acum vom merge în capitolul 4, pentru a urmări firul poveștii și vedem că Haman a decis să-și urmeze planul și să ucidă poporul ales al lui Dumnezeu. Pentru aceasta, s-a dus la împărat, iar împăratul i-a dat puterea și autoritatea să facă tot ce voia el.

Diavolul l-a arătat lui Isus că el are autoritate și putere asupra împăraților și că puterea și slava lor i-a fost dată lui.

Apoi, este scris un decret prin care oamenilor le este îngăduit să-i distrugă, să le ia lucrurile și să-i omoare pe toți evreii, **„și anume într-o singură zi, în ziua a treisprezecea a lunii a douăsprezecea.”** (v.13). Decretul a fost pecetluit cu inelul împăratului, ceea ce înseamnă că nimic nu mai putea schimba hotărârea luată, iar acel decret pecetluit, acea lege a țării, însemna distrugerea evreilor.

Ne vom regăsi și noi în această poziție? Mardoheu postea în sac și cenușă și i s-a dat de știre Esterei că Mardoheu făcea aceasta. Atunci, ea l-a trimis pe unul din famenii ei să afle ce se întâmpla, iar Mardoheu i-a trimis o copie a legii care avea să distrugă poporul lui Dumnezeu. Ea a citit-o și a întrebat: „Ce să fac?” Și Mardoheu i-a răspuns: „*Du-te la împărat.*”

Voi relua povestea de aici. Amintiți-vă că ultima dată când Mardoheu a vorbit cu Estera, ea i-a dat de știre împăratului, în numele lui Mardoheu, despre uneltirea pusă la cale împotriva lui.

Acum, Mardoheu i-a spus Esterei: „Trebuie să mergi la împărat.” Ea progresa în poziția sa.

Să citim din Estera 4.11:

„Toți slujitorii împăratului și poporul din ținuturile împăratului știu că este o lege care pedepsește cu moartea pe oricine, fie bărbat, fie femeie, care intră la împărat, în curtea dinăuntru, fără să fie chemat. Numai acela scapă cu viață căruia îi întinde împăratul toiagul lui împărătesc de aur. Și eu n-am fost chemată la împărat de treizeci de zile.”

Aș vrea să vorbim puțin despre toiagul de aur al împăratului. Este interesant că în multe timpuri, puterea și autoritatea împăratului era reprezentată de sceptrul pe care-l ținea în mână când conducea de pe scaunul judecății. Amin. Aici, exista o lege conform căreia nimeni care va intra la împărat, nu va scăpa cu viață dacă el nu-i întindea sceptrul, deoarece acest sceptru era simbolul puterii și autorității sale de a conduce împărăția.

Așadar, sceptrul este simbolul întregii puteri și autorități a împăratului, iar dacă el nu ți-l întindea și tu nu-l atingeai, erai ucis pe loc.

Acest sceptru era făcut din aur. Nu din argint, din lemn sau din alt material, ci era făcut din aur care este un simbol al divinității. Amin.

Noi am citit că ea a spus: „**Numai acela scapă cu viață căruia îi întinde împăratul toiagul lui împărătesc de aur. Și eu n-am fost chemată la împărat de treizeci de zile.**”

Ce ne spune aceasta? Că Estera se temea să se apropie de împărat fără să fie chemată de el. Vedeți? Ea se temea să meargă la tronul lui Dumnezeu. Estera știa că fusese chemată și aleasă, dar exista un lucru pe care ea nu-l știa sigur, și anume ce gândea împăratul despre ea. Estera nu știa cât de mult o iubea împăratul, deci nu știa dacă o va primi sau o va respinge.

Așadar, cu toate că a fost chemată și aleasă, cu toate că împăratul putea s-o cheme la el, ea nu știa sigur ce era în gândurile lui și ce simțea pentru ea. Estera era pe cale să aibă o descoperire. Amin.

Ea i-a spus lui Mardoheu:

„Du-te, strânge pe toți iudeii care se află în Susa și postiți pentru mine, fără să mâncați, nici să beți trei zile, nici noaptea, nici ziua. Și eu voi posti odată cu slujnicele mele, apoi voi intra la împărat, în ciuda legii, și, dacă va fi să pier, voi pieri.” (v. 16).

Estera știa că nu trebuia să meargă acolo înafara timpului stabilit, dar nu și-a dat seama că ispășirea fusese făcută, că Marele Preot făcuse deja ispășirea prin propriul Său sânge, iar acum putea merge cu îndrăzneală la tronul harului. Ea era încă prinsă în vechea gândire a Legii, care spunea că numai marele preot are voie să meargă înăuntru, nu înafara timpului prestabilit ci o sigură dată pe an, și numai cu sânge. Ea nu a realizat că a fost deja un Mare Preot care a stat acolo timp de șapte epoci cu propriul Său sânge și că acum putea să se apropie de tronul harului, de fiecare dată când voia ea. Estera avea să primească o descoperire mai mare.

Deci, ea a spus: „**postiți pentru mine trei zile și trei nopți.**”

Să mergem în capitolul 5:

„A treia zi...” Oh, ne place numerologia lui Dumnezeu? Ne plac numerele Sale?

„A treia zi, Estera s-a îmbrăcat cu hainele împărătești...” Ce am învățat data trecută?

Fratele Branham a spus: „Îngăduie ca încununarea slujbei mele să fie îmbrăcarea

Miresei cu Cuvântul!"

Hainele împărătești sunt Cuvântul lui Dumnezeu, iar această Mireasă a fost îmbrăcată cu Cuvântul lui Dumnezeu.

Estera știa că nu putea merge înaintea împăratului îmbrăcată oricum, ci trebuia să poarte hainele împărătești. Ea fusese instruită în casa lui Hegai și știa ce fel de rochie trebuia să poarte.

Așadar, când se va apropia de Împărat, Mireasa va fi îmbrăcată în Cuvântul Său. Amin.

„În a treia zi..."

Isus a spus: „Stricați Templul acesta și în trei zile îl voi ridica.” (Ioan 2.19). Noi știm că El a spus aceasta referindu-Se la trupul Său, dar El mai are un Trup, unul duhovnicesc. Care este acesta? Trupul Său este Biserica Mireasă. Acest Trup a fost „stricat” de Babilon în epoca întunecoasă, dar El *l-a ridicat din nou* prin trei etape sau epoci ale harului, iar după ce a fost restituit înapoi, acum este adus în prezența Împăratului. **„În a treia zi..."**

„A treia zi, Estera s-a îmbrăcat cu hainele împărătești și a venit în curtea dinăuntru a casei împăratului, înaintea casei împăratului. Împăratul ședea pe scaunul lui împărătesc, în casa împărătească, în fața ușii casei.

Când a văzut împăratul pe împărăteasa Estera în picioare în curte, ea a căpătat trecere înaintea lui.” (v. 1-2).

Cum putea să nu primească trecere dacă era îmbrăcată în Cuvântul Său? Împărăteasa era îmbrăcată cu haina împărătească și a venit la timpul potrivit: în a treia zi. Amin.

„...Și împăratul a întins Esterei toiagul împărătesc pe care-l ținea în mână. Estera s-a apropiat și a atins vârful toiagului.

Împăratul i-a zis: „Ce ai tu, împărăteasă Estero, și ce ceri? Chiar dacă ai cere jumătate din împărăție, îți voi da.” (v.2-3).

Mai putea exista în mintea Esterei vreo îndoială cu privire la ceea ce credea împăratul despre ea? Poate avusese emoții la gândul că mergea din proprie

inițiativă și nechemată de împărat în camera dinăuntru, dar de îndată ce a pășit în prezența sa, el i-a întins sceptrul și ea a primit îndurare. Mai mult, el a întrebat-o:

„Care este cererea ta? Ți se va da orice dorești! *Chiar dacă ai cere jumătate din împărăție, îți voi da.*” Toată teama a dispărut imediat din inima ei, fiindcă știa că el o iubea cu adevărat.

El nu i-a spus: „Spune repede ce vrei!”, ci i-a zis: „Îmi găsesc plăcerea în tine și nu îți dau doar îndurarea mea, ci mă bucur că ai venit. Sunt atât de bucuros că ai venit singură la mine. Mă bucur că nu ai așteptat să te chem eu, ci ai venit din proprie inițiativă. Te-ai îmbrăcat cu haina împărătească și ai venit pentru că ți-ai dorit aceasta, de aceea îți dau orice dorești, chiar și jumătate din împărăție. Sunt atât de fericit că ai venit, încât îți dau orice dorești.”

O, Estera nu se mai temea deloc! Voi v-ați mai fi temut dacă ați fi fost în locul ei? Nicidecum! Teama s-ar fi topit imediat, ar fi dispărut.

Aș vrea să mai privim puțin la sceptrul împăratului, iar pentru aceasta vom citi din Evrei 1.8:

„...pe când Fiului I-a zis: „*Scaunul Tău de domnie, Dumnezeule, este în veci de veci; toiagul domniei Tale este un toiag de dreptate.*”

Despre cine vorbește versetul acesta? Cui i se adresează? Fiului. Fiului I-a zis: „*Scaunul Tău de domnie, Dumnezeule.*”

Câți dumnezei vedem aici? L-a numit Pavel pe Fiul, „*Dumnezeule?*” Da, el L-a numit pe Fiul, „*Dumnezeule*”. Amin. Și care este sceptrul Fiului? „...*toiagul (sceptrul) domniei Tale este un toiag (sceptru) de dreptate.*”

Vedeți? El are un sceptru de dreptate. Cum obținem dreptatea? Estera avea nevoie ca el să-i întindă sceptrul de aur care era simbolul autorității, al împărăției. Era nevoie ca el să-i întindă sceptrul, iar ea să vină și să-l accepte.

Sceptrul lui Hristos, sceptrul Împărăției lui Dumnezeu este simbolul neprihănirii; este un simbol al neprihănirii. Dar cum obținem neprihănirea? L-a fel cum a obținut-o Avraam. Avraam L-a crezut pe Dumnezeu, iar aceasta i s-a socotit ca neprihănire.

Oh, ea avea nevoie de îndurare! Estera avea nevoie ca el să-i întindă mila, simbolul

puterii împărătești trebuia întins asupra ei, iar ea trebuia să-l accepte.

Acum, Hristos are un sceptru al dreptății și al neprihănirii. Dar cum primesc eu dreptatea și neprihănirea Sa? Singura cale prin care le pot primi este ca El să-și întindă Cuvântul spre mine.

Aceasta a fost calea prin care a primit-o Avraam, iar noi suntem sămânța împărătească a lui Avraam și trebuie s-o primim la fel ca el: prin credința în Cuvântul lui Dumnezeu. El L-a crezut pe Dumnezeu, iar aceasta i s-a socotit neprihănire; Dumnezeu i-a dat Cuvântul Său și el L-a primit.

Astăzi, Domnul ne dă și nouă sceptrul Său, iar noi trebuie să pășim și să-l primim. Dumnezeu este Cuvântul, Hristos este Cuvântul, Mireasa este Cuvântul, Împărăția este Cuvântul. El ne-a întins sceptrul Său, dar noi trebuie să-l acceptăm. Mireasa trebuie să pășească în față și să-l accepte.

Zilele trecute am făcut un studiu despre sceptru și ceea ce m-a mirat este că nu se știe cum arăta sceptrul babilonean, dar când am ajuns la sceptrul roman, am văzut că avea în vârf un vultur. Oh, vă imaginați cum era dacă Estera ar fi pășit înaintea unui sceptru cu un vultur în partea de sus? Unde ar fi primit ea îndurare? Dacă vârful sceptrului ar fi atins-o prin ungerea vulturului, care este cea de-a patra ungere care a venit asupra Bisericii, ungerea care îi va arăta poziția, locul ei, care este Cel care va fi dezvăluit prin întinderea sceptrului?

Noi trebuie să atingem sceptrul, dar ce va spune El când vom face aceasta? „Ce dorești, draga mea? Îți voi da chiar și o jumătate din Împărăție.” Nu știu ce credeți voi, dar eu sunt moștenitor împreună cu Hristos. Fratele Branham a spus că raportul este 50 la 50. Deci, aproape jumătate din Împărăție este a mea, așa cum a spus împăratul: **„Chiar dacă ai cere jumătate din împărăție, îți voi da.”** Atunci Estera a știut.

Fratele Branham a vorbit despre aceasta în „Descoperirea lui Isus Hristos” din cartea „Cele șapte epoci ale Bisericii”. Aceasta s-a întâmplat atunci când Îngerul i-a spus: „la creionul și scrie.” Eu m-am mai referit la aceasta, dar vă voi mai citi încă o dată:

„...Hristos în Biserica adevărată este continuarea Cărții Faptelor, dar cartea Apocalipsei arată cum va veni duhul antihrist în Biserică și o va murdări.” Auziți?

„Mai întâi aş vrea să observăm că Hristos în Biserica adevărată este continuarea Cărții Faptelor, dar cartea Apocalipsei arată cum va veni duhul antihrist în Biserică și o va murdări, făcând-o căldicică, formală și fără putere.”

El nu a spus că duhul anticreștin va veni împotriva bisericii, ci a spus că duhul anticreștin va veni în biserică”.

Noi nu trebuie să fim atenți la puterile de afară, pentru că acestea nu au fost niciodată o problemă pentru biserică, ci la cele dinăuntru, pentru că duhul anticreștin încearcă să vină înăuntru în biserică.

„...Îl expune pe Satan dezvăluindu-i lucrările - încercarea de a distruge poporul lui Dumnezeu și de a pângări Cuvântul Său - - până în timpul când va fi aruncat în iazul de foc. El luptă împotriva ei pentru că nu o poate suporta. El știe că dacă oamenii primesc adevărata descoperire a Bisericii adevărate, ceea ce este Ea, pe ce stă Ea...”

Este uimitor faptul că fratele Branham spune de mai multe ori: „...ceea ce este Biserica lui Dumnezeu”. Nu „cine este”, ci „ce este Biserica”. De ce vorbește așa?

Cine este Biserica? Trupul lui Hristos. Dar ce este Ea? Cuvântul Lui pe pământ, Cuvântul făcut trup. Ce este Ea? Ea este parte din dumnezeire. Amin.

Fratele Branham a mai spus:

„...Atunci nu mai poți fi pierdut, așa cum nici Dumnezeu nu poate fi pierdut.”

Dumnezeu nu Se poate pierde, iar El are acea Sămânță care a fost semănată pe pământ. Ea a fost divizată de-a lungul timpului; ea este El. Ce este ea? Parte din Dumnezeu, Amin. Ne temem că vom fi pierduți? Pentru nimic în lume! Eu nu pot fi pierdut pentru că sunt parte din El. Mă tem că nu voi mai crede acest Cuvânt? Cu nici un chip nu pot face aceasta, pentru că așa cum L-a crezut Isus Hristos, Îl cred și eu pentru că sunt făcut de aceeași natură ca și El, sunt parte din Dumnezeu. Amin. Slăvit să fie Domnul.

„...ceea ce este Ea, pe ce stă Ea și că Ea poate face lucrările mai mari...” Vedeți? Dar mai întâi trebuie să avem descoperirea a ceea ce este Ea. „Ea este o armată de neînvins.” Când va fi o armată de neînvins? Când își va da seama ce este Ea. Auziți? Când îi va fi descoperit ce este Ea, pe ce stă Ea și că Ea poate face lucrări mai mari.

Când va fi Biserica o armată invincibilă? Când va primi descoperirea că face parte din dumnezeire. De ce ne mi putem teme atunci? *„Dacă Dumnezeu este pentru noi, cine va fi împotriva noastră?”* (Romani 8.31).

De ce este El pentru noi? Pentru că-l place cum zâmbim? Nicidecum! Atunci de ce? Pentru că fac parte din El, sunt un atribut al Său care nu va fi pierdut niciodată. Vedeți?

El îi cunoaște pe ai Săi, îi cheamă pe ai Săi; ei sunt în mâna lui Hristos și nimeni nu-i va putea lua din mâna Sa. Amin.

El face aceasta pentru ceea ce este Ea. Amin. De aceea va fi o armată invincibilă. Vedeți? Dumnezeu este invincibil iar copiii Lui sunt tot invincibili.

„Dacă ei primesc descoperirea adevărată cu privire la cele două duhuri care sunt în cadrul bisericii creștine, și prin Duhul lui Dumnezeu vor avea deosebirea și se vor ridica împotriva duhului antihrist, Satan va fi fără putere înaintea ei (a Bisericii). Și astăzi va fi la fel de înfrânt ca atunci când Hristos a rezistat în fața tuturor eforturilor făcute de el pentru a-L birui în pustie.”

Cum l-a biruit Isus Hristos pe Satan? Prin Cuvânt: *„Este scris.”* Isus avea puterea să-l arunce în uitare, în iazul de foc, chiar atunci; El putea să cheme legiunile de îngeri, avea autoritatea să facă aceasta, dar nu a făcut-o pentru că era reținut de Cuvântul Său.

Prin Exemplul Său, El a așezat un tipar care poate fi urmat de fiecare credincios. Care este acest tipar? *„Este scris.”* Cuvântul spune: *„Este scris.”*

Cine poate spune aceasta? Putem noi să rostim Cuvântul? Poți fi slab, bolnav, infirm, dar încă poți rosti Cuvântul. Cuvântul vorbit al lui Dumnezeu este Cel care poate aduce izbăvire copiilor lui Dumnezeu. Amin. Care este condiția? Trebuie crezut atunci când este rostit. Trebuie să fie crezut.

„Da, Satan urăște descoperirea, dar noi o iubim. Dacă avem adevărata descoperire în viețile noastre, nu putem fi biruiți de porțile iadului, dar noi le vom birui.”

Aceasta este biruința noastră; aceasta este ceea ce-l va birui pe diavol: descoperirea.

Așadar, Estera trebuia să ajungă la această biruință, la această descoperire mai

înalță. Ea nu trebuia să rămână doar la descoperirea: „Sunt chemată”, „sunt aleasă”, „sunt împărăteasă”, ci trebuia să trăiască aceasta, s-o audă de pe buzele împăratului. Împăratul trebuia să i-o spună ei personal, nu printr-un mesager, printr-un famen, ci a venit un timp când ea a fost îndeajuns de curajoasă încât să se apropie de împărat, să intre în camera lui dinăuntru. Amin. Apoi, când împăratul i-a spus: „Ce dorești? Ți se va da orice, chiar și jumătate din împărăție!”, teama și îndoiala ei au dispărut și a știut că el o iubea cu adevărat. În ziua aceea, ea a avut descoperirea: „Împăratul mă iubește.”

Fratele Branham a spus următoarele în predica „Recunoașteți ziua și mesajul ei” din anul 1964:

„Ca și Israel în țara făgăduită. El nu a știut cum a ajuns acolo, ci doar a fost pus acolo. De ce? Acum vă voi spune ceva. Nu puterea statală l-a dus pe Israel în patria sa, ci puterea lui Dumnezeu; puterea statală a bisericilor va forța orice organizație religioasă să intre în Consiliul Mondial, dar puterea lui Dumnezeu îi va poziționa pe oameni în Mireasă. Nu puterea statală, nu guvernele sau altceva de felul acesta.

Credeți că o va face prigoana? Prigoana nu va pune pe nimeni în Mireasă. Noi vorbim despre faptul că va veni o constrângere și va fi o constrângere, o prigoană, iar eu cred că a fost pusă deja în mișcare, dar aceasta nu va pune pe nimeni în Mireasă. Nu, pentru că Mireasa va veni prin descoperire. Amin! Lumea face presiuni încoace și încolo, dar puterea lui Dumnezeu face presiuni pentru ridicarea în sus. Duhul lui Dumnezeu, care este Cuvântul lui Dumnezeu – Cuvântul Meu este Duh și Viață – o va pune pe Mireasă la locul ei.”

Ce anume va pune Mireasa în locul ei? Cuvântul lui Dumnezeu. Cuvântul lui Dumnezeu o va pune la locul ei pentru că Cuvântul ne spune că noi suntem moștenitori împreună cu Hristos și că El își găsește plăcere în noi.

„Pentru că își va recunoaște poziția în Cuvânt, ea va fi în Hristos, o va pune la locul ei. Nici o putere națională nu o va face. Dar nu puterea națională l-a condus pe Israel în patria sa, ci puterea lui Dumnezeu; puterea națională a Consiliului Bisericilor va conduce fiecare organizație în aceasta, dar puterea lui Dumnezeu va ridica Mireasa în slavă, afară din aceste lucruri.”

Nu puterile naționale, ci Cuvântul este Cel care ne va pune la locul nostru. De aceea iubim acest Cuvânt. Dar dacă îl neglijăm înseamnă că nu știm cine suntem, nu știm care este poziția noastră, nu știm dacă sceptra ne-a fost întins sau nu și

nu putem avea o descoperire cu privire la aceasta.

Fratele Branham a spus că noi suntem cei care îngăduim ca lucrurile lumii să ne ia aceste lucruri. De ce? Pentru că suntem prinși în această epocă numită „Laodicea”, care este plină de nonsensuri. Dar acestea nu ne vor pune la locul nostru. Singurul care ne poate pune la locul nostru este Cuvântul, pentru că numai El are putere să ne poziționeze corect. Nu putem să dăm înapoi ca să-l așteptăm pe soțul sau pe soția noastră și nu putem sta pe loc ca să tragem de copiii noștri pentru a-i salva. De ce? Pentru că noi nu-i vom putea salva niciodată. Singurul care ne poate salva și pune în poziția noastră, la locul nostru, este Cuvântul. Acesta este motivul pentru care punem deoparte tot ce ne înconjoară și punem Cuvântul pe primul loc în viețile noastre. Amin.

Există oameni pentru care Cuvântul este pe primul loc până când începe un campionat de fotbal sau orice altceva. Ei dedică aceluși campionat patru ore pe zi, iar pentru Cuvânt le mai rămân doar cincisprezece minute sau poate câteva ore duminică. Aceasta nu vă va poziționa niciodată în Țară și nu vă va da biruința. Ca să biruiți, aveți nevoie de Cuvânt. Nu vreau să spun că urăsc fotbalul sau alte lucruri, dar ce ne ține departe pentru a ne găsi poziția în Hristos? Voi nu veți putea spune niciodată că petreceți prea mult în Cuvânt sau în rugăciune. Categorie nu!

În „Hristos este taina lui Dumnezeu descoperită”, fratele Branham mai spune:

„Nașterea din nou este Hristos, este o descoperire. Dumnezeu v-a descoperit această taină, iar aceasta este nașterea din nou.”

Este ușor, nu-i așa? Nașterea din nou este Hristos pe care ni l-a descoperit Dumnezeu. Este ușor, dar de multe ori, noi suntem cei care complicăm lucrurile. Cum?

„De ce nu vorbesc în limbi? De ce nu strig niciodată? De ce nu dansez în Duhul?”
Dar unde scrie în Scriptură că aceste lucruri sunt o cerință obligatorie?

Nașterea din nou este descoperirea lui Isus Hristos, este această mare taină dezvăluită înaintea noastră; vă auziți numele strigat pentru că El dezvăluie Cartea Sa. Amin.

„Ce veți face când acel grup va fi adunat împreună, când descoperirea este în armonie perfectă, iar Dumnezeu Se exprimă prin cuvântul Său prin aceleași fapte

și aceleași lucruri pe care le-a făcut El, făcând Cuvântul să Se manifeste. Oh, dacă Biserica și-ar cunoaște poziția! Și o va cunoaște într-o zi, iar când va ști ceea ce este, va avea loc Răpirea.”

Să citim încă o dată:

„Oh, dacă Biserica și-ar cunoaște poziția! Și o va cunoaște într-o zi, iar când va ști ceea ce este, va avea loc Răpirea.”

Fratele Branham nu a spus: „cine este”, ci a spus: „ceea ce este”. Ce va fi ea? Manifestarea dumnezeirii Dumnezeului celui Atotputernic pe pământ. Aceasta este ceea ce este ea. Amin.

Noi putem spune aceste lucruri, dar „a crede” este ceva diferit de „a spune”. Este adevărat că trebuie să le știm, dar ele trebuie să devină parte din noi; trebuie să nu mai roșim când spunem: „Sunt parte din Trupul lui Isus Hristos, a Miresei Sale care este manifestarea dumnezeirii lui Dumnezeu pe pământ, astăzi.”

Pentru aceasta este nevoie de o descoperire adevărată.

Să ne întoarcem la cartea Esterei și să reluăm povestea noastră de la capitolul 5. Estera 5.3-8:

„Împăratul i-a zis: „Ce ai tu, împărăteasă Estero, și ce ceri? Chiar dacă ai cere jumătate din împărăție, îți voi da.”

Estera a răspuns: „Dacă împăratul găsește cu cale, să vină împăratul astăzi cu Haman la ospățul pe care i l-am pregătit.”

Și împăratul a zis: „Duceți-vă îndată și aduceți pe Haman, cum dorește Estera.” Împăratul s-a dus cu Haman la ospățul pe care-l pregătise Estera.

Și, pe când beau vin, împăratul a zis Esterei: „Care este cererea ta? Ea îți va fi împlinită. Ce dorești? Chiar dacă ai cere jumătate din împărăție, o vei căpăta.”

Estera a răspuns: „Iată ce cer și ce doresc.

Dacă am căpătat trecere înaintea împăratului și dacă găsește cu cale împăratul, să-mi îplinească cererea și să-mi facă dorința să mai vină

Împăratul cu Haman și la ospățul pe care li-l voi pregăti, și mâine voi da răspuns împăratului după porunca lui.

Întrebarea care se ridică aici este: se temea Estera de împărat? De ce s-ar fi temut când el o întreba pentru a doua oară: „*Ce dorești? Chiar dacă ai cere jumătate din împărăție, o vei căpăta.*” Ce importanță avea dacă ea îi spunea „astăzi” sau „mâine” ce voia? Nu era nici o schimbare, cu excepția faptului că avem prima și a doua venire a Împăratului. Estera a primit izbăvirea pentru ea și pentru poporul ei, nu la prima venire a împăratului, ci la cea de-a doua venire a sa.

Și încă un lucru: ea nu a primit izbăvirea când s-a apropiat de împărat, ci atunci când l-a invitat pe împărat la ospățul ei. Ea l-a invitat pe împărat în camera ei dinăuntru – acesta este botezul cu Duhul Sfânt.

Când vine botezul cu Duhul Sfânt la biserică? În a treia zi:

- neprihănirea – prin Luther;
- sfințirea – prin Wesley;
- botezul cu Duhul Sfânt – prin Rusalii.

Este a treia zi din cele trei zile în care a fost ridicat Templul, cele trei epoci prin care El a adus totul înapoi, iar în cea de-a treia zi, vom avea botezul cu Duhul Sfânt.

Dar izbăvirea nu este în a treia, ci în a patra zi. Slăvit să fie Domnul! Să citim:

„Haman a ieșit în ziua aceea vesel și cu inima mulțumită.” (Esteră 5.9).

Este minunat că atunci când a venit împăratul pentru a cina cu Estera, el a venit în casa Esterei, în camera ei dinăuntru.

Fratele Branham spune următoarele în predica: „Apocalipsa capitolul 4”, vorbită în anul 1961:

„...Amintiți-vă păzitorii Chivotului sau ai capacului ispășirii. Câți a văzut Ioan? Patru. Câți a văzut el? El a văzut patru fapte vii. Acum fiți atenți! Ambii au văzut aceeași vedenie, iar „patru” este un număr pământesc. Știați aceasta? Câți dintre voi știu că „patru” este un număr pământesc? Sigur că da. Este un număr al pământului, al „izbăvirii”. Țineți minte cuvântul „izbăvire” pentru că voi vorbi

imediat despre aceasta. Vedeți, „izbăvirea”! În cuptorul cu foc au fost trei bărbați, dar când a venit al patrulea, a venit izbăvirea. „Patru” este numărul „izbăvirii” lui Dumnezeu. Așadar, aceasta arată că aceste Ființe trebuiau să fie în legătură cu ceva de pe pământ.”

Fratele Branham se referă la heruvimi. Să nu uitați că „patru” este numărul „izbăvirii”.

În timpul epocilor Bisericii au existat patru ungeri: a leului, a vițelului, a omului și a vulturului, care sunt preumbrite prin Matei, Marcu, Luca și Ioan – aceeași ungere în patru Evanghelii. El a spus că ei sunt întotdeauna acolo și păzesc Chivotul, dar fratele Branham a spus că izbăvirea nu vine în unu, doi sau trei, ci în patru, care este ungerea vulturului. Așadar, izbăvirea va veni în ungerea a patra. Amin.

Fratele Branham spune următoarele în predica: „Pleava nu va moșteni împreună cu grâul”:

„Acum amintiți-vă că potrivit Apocalipsei, toată taina Cărții este pecetluită cu șapte Peceți, pe care reformatorii nu au avut oportunitatea să le prezinte; cele patru stadii ale restituirii, cele patru stadii ale celor patru făpturi vii care au ieșit ca să înfrunte cele patru puteri ale lumii.”

Așadar, restituirea este încheiată în patru stadii, patru fiind „numărul izbăvirii”.

Revenind la povestea noastră, vedem că Estera îi spune împăratului: „Întoarce-te mâine.”, ceea ce arată că între prima și a doua venire este un interval de timp.

Astfel, capitolul 6 este introdus între prima și a doua venire, și vedem că împăratul vine a doua oară la Estera, în capitolul 7. Mulți cred că această împărțire a fost făcută așa de oameni, dar adevărul este că Dumnezeu se află în numerologia Sa: „**5**” este numărul harului, „**6**” este numărul omului, iar „**7**” este numărul desăvârșirii.

În capitolul șase vedem că Haman nu se poate bucura de timpul petrecut în compania împărătesei. De ce? Din cauza lui Mardoheu: „Oh, Mardoheu acesta care nu vrea să se plece înaintea mea!”

Haman s-a dus acasă și i-a zis nevastei lui: „O, ce măreț sunt! Nimeni altcineva nu poate intra la împărăteasă, afară de mine. O, este minunat, dar acest Mardoheu...”
Și ea i-a zis: „De ce nu construiești o spânzurătoare înaltă ce cincizeci de coți și să-

i ceri împăratului să-l spânzure de ea?”, la care Haman a spus: „Ce idee minunată!”

Astfel, a doua zi, în capitolul șase, care este numărul omului, Haman arată ignoranța omului. Biblia spune că în noaptea aceea împăratul nu a putut dormi și a cerut să-i fie adusă cartea cronicilor, iar când i s-a citit din ea, s-a găsit uneltirea pusă la cale de cei doi fameni ai împăratului care voiau să-l omoare și faptul că Mardoheu a salvat viața împăratului.

Atunci împăratul a întrebat: „Ce i s-a făcut lui Mardoheu pentru aceasta?”, iar ei au răspuns că nimic.

Chiar atunci a intrat Haman, iar împăratul l-a întrebat: „*Ce trebuie făcut pentru un om pe care vrea să-l cinstească împăratul?*” Bineînțeles că Haman s-a gândit că împăratul se referea la el: „*Pe cine altul decât pe mine ar vrea împăratul să-l cinstească?*”

Este uimitor cum își plănuiește Satan propria distrugere și cum este amăgit de propria sa frumusețe. Nu aceasta spune Scriptura despre el? Satan este amăgit de propria sa frumusețe.

Astfel, Haman a spus:

„Omului pe care vrea împăratul să-l cinstească, trebuie să i se aducă haina împărătească, aceea cu care se îmbracă împăratul, și calul pe care călărește împăratul și să i se pună cununa împărătească pe cap.

Să se dea haina și calul uneia din căpeteniile de seamă ale împăratului, apoi să îmbrace cu haina pe omul acela pe care vrea să-l cinstească împăratul, să-l plimbe călare pe cal prin locul deschis al cetății și să se strige înaintea lui: „Așa se face omului pe care vrea împăratul să-l cinstească!””

Atunci împăratul a spus: „Ce idee bună! Ia îndată haina și calul, cum ai zis, și fă așa iudeului Mardoheu, care șade la poarta împăratului. Nu lăsa nefăcut nimic din ce ai spus.”

Așadar, în capitolul șase, Haman a mers și a făcut toate aceste lucruri lui Mardoheu, pentru că Mardoheu trebuia să fie înălțat; iar după aceea s-a întors acasă scoțând fum pe nări: „O, îl voi prinde pe Mardoheu și-l voi spânzura! Am construit spânzurătoarea numai pentru el și îl voi atârna acolo! O voi face

negreșit!”

Astfel, ajungem în capitolul șapte și vedem că în timpul acela au venit trimișii împăratului ca să-l ducă la al doilea ospăț al împărătesei, care se ținea în casa ei. Amin. Haman este întotdeauna în scenă.

Să citim deci, din Estera 7.1:

„Împăratul și Haman s-au dus la ospăț la împărăteasa Estera.”

Când au venit ei în casa împărătesei, în a treia sau în a patra zi? În a patra zi. „Patru” este numărul „izbăvirii”.

Fratele Branham spune următoarele în „Restituirea Pomului Mireasă” din anul 1962:

„Patru ucigași L-au dărâmat. Patru mesageri L-au distrus. Patru mesageri ai morții L-au îndepărtat, prin dogme, dar patru mesageri ai neprihăririi au restituit Pomul Miresei înapoi!”

„Patru” este numărul „izbăvirii”. Care sunt cei patru mesageri ai neprihăririi? Cele patru ungeri ale epocilor Bisericii.

„Fiul omului, vor putea oare oasele acestea să învieze?”

Vedeți, în această predică, fratele Branham sare de la Ioel la Ezechiel:

„Fiul omului, vor putea oare oasele acestea să învieze?” Mi-ar plăcea să fi avut timp. Aveam aceasta scris aici, dar va trebui să merg mai departe.

„Fiul omului, vor putea oare oasele acestea să învieze?” Care sunt cele patru stadii ale ridicării Bisericii? Care sunt cele patru stadii ale învierii oaselor uscate ale lui Ezechiel? Viața nu a venit când erau mușchii pe ele, ci atunci când a suflat vântul asupra lor, aceasta fiind când Mesajul Vieții a venit înapoi.

„Voi restitui, zice Domnul!” Aleluia! Glorie! Slăvit să fie Domnul! A patra Lumină va veni și va aduce aceleași semne.

Fiți atenți! Neprihănirea a adus înapoi învelișul, sfințirea a adus înapoi tulpina, mesajul sfințirii. Ce a adus înapoi frunza? Penticostalii. Ce sunt frunzele? Penticostalii care bat din palme și se bucură. Penticostalii. Ce a urmat? Al patrulea

(stadiu) a fost Cuvântul însuși. Cuvântul făcut trup, roadele dovezii, a semnului învierii lui Hristos, a faptului că Hristos a înviat după ce a fost sădită neprihănirea, după ce a fost sădită sfințirea și botezul cu Duhul Sfânt. Organizațiile au murit, iar Hristos S-a centrat din nou ca Vârful piramidei.

Neprihănire, sfințire, botez cu Duhul Sfânt și venirea Pietrei de încheiere.”

Fratele Branham a predicat aceasta în anul 1962, adică înainte de Peceți.

„Neprihănire, sfințire, botez cu Duhul Sfânt și venirea Pietrei de încheiere.”

Acestea sunt cele patru stadii; aceasta este a patra ungere, adică ungerea vulturului, aceasta este izbăvirea.

În predica „Lucrarea Meșterului” sau „Capodopera” din 05 iulie 1964, fratele Branham a spus:

„Observați, aici, Viața era în coajă. În tulpină, în mătase, în coajă, dar toată se va aduna în sămânță. Viața care era în coajă a mers mai departe, din una s-a născut cealaltă. Neprihănirea a pregătit calea pentru sfințire, sfințirea a pregătit calea pentru botezul cu Duhul Sfânt, ceea ce a făcut o cale pentru ca Duhul Sfânt Însuși să vină jos în desăvârșire, înapoi la Cuvânt din nou, ca să Se manifeste El Însuși.”

Noi nu ne-am putut căsători cu revărsarea Duhului Sfânt, cu Duhul Sfânt care era turnat peste oameni, ci ne putem căsători cu Duhul Sfânt Însuși pentru că acesta este timpul căsătoriei.

„...botezul cu Duhul Sfânt, ceea ce a făcut o cale pentru ca Duhul Sfânt Însuși să vină jos în desăvârșire, înapoi la Cuvânt din nou, ca să Se manifeste El Însuși.”

Puteți vedea de ce au trebuit corectate greșelile făcute de sistemul denominațional? Pentru că Duhul Sfânt nu poate veni acolo unde există greșeli în inimile oamenilor. Așadar, înainte ca El Însuși să vină și să locuiască în oameni, a trebuit să îndrepte greșelile făcute de denominațiuni, de învățăturile greșite.

În predica „Sărbătoarea Trâmbițelor” din anul 1964, fratele Branham spune:

„Duhul Sfânt a fost legat de aceste râuri denominaționale pentru aproximativ două mii de ani, dar va fi eliberat în timpul de seară prin Mesajul timpului de seară. Duhul Sfânt din nou înapoi în Biserică, Hristos Însuși descoperit în trup de carne în

timpul de seară.”

Aș vrea să subliniez ceva din cartea Esterei.

În a treia zi, ea i-a invitat pe împărat și pe Haman să vină în casa ei, la ospățul ei, pentru a cina cu ea, dar apoi l-a rugat să se întoarcă și în a patra zi. „Patru” este numărul izbăvirii, iar prin acest simbol, El ne arată când va avea Mireasa izbăvire asupra Diavolului.

Nu în al treilea stadiu, ci în al patrulea, nu în revărsarea darurilor Duhului Sfânt, nu în botezul Duhului Sfânt, ci în Duhul Sfânt Însuși. Duhul Sfânt Însuși locuind în voi. Nu o ungere a cărnii, nu o ungere a duhului, cu botezul sufletului, stadiul al patrulea.

În capitolul șase din Estera, vedem că Haman se întoarce supărat după ospăț, iar soția lui îi dă ideea cu spânzurătoarea. Astfel, a doua zi, el s-a dus dimineața devreme la împărat ca să-i ceară să-l spânzure pe Mardoheu. Dar a trebuit să ia haina, calul și cununa împărăteasă, să-l îmbrace cu ele pe Mardoheu și să-l plimbe prin Susa strigând: „Acesta este omul în care își găsește plăcerea împăratul!”

Apoi s-a dus acasă și s-a plâns familiei spunând ce s-a întâmplat cu Mardoheu, dar curând a trebuit să meargă la ospăț cu împăratul. Când a avut loc ospățul? Seara. Dimineața, el a fost cu împăratul, apoi l-a plimbat toată ziua pe Mardoheu prin cetate.

Această Scriptură este desăvârșită! Acest Cuvânt este desăvârșit! Slăvit să fie Domnul!

Astfel am ajuns la capitolul șapte:

„Împăratul și Haman s-au dus la ospăț la împărăteasa Estera.” (v.1).

Aceasta s-a întâmplat în a patra zi, fiind a doua oară când împăratul a venit la ea.

„În această a doua zi, împăratul a zis iarăși Esterei pe când beau vin: „Care este cererea ta, împărăteasă Estera? Ea îți va fi împlinită. Ce dorești? Chiar dacă ai cere jumătate din împărăție, o vei căpăta.” (v. 2).

Aceasta este a patra oară când împăratul a spus aceste cuvinte. Slăvit să fie Domnul!

„Împărăteasa Estera a răspuns: „Dacă am căpătat trecere înaintea ta, împărate, și dacă găsește cu cale împăratul, dă-mi viața - iată cererea mea - și scapă pe poporul meu; iată dorința mea!” (v. 3).

Ce anume cerea ea? Ea cerea viața. Noi ce dorim? Care este cea mai mare dorință a noastră? Este Viața, dar nu viața aceasta firească, ci Viața veșnică, Viața la care am fost rânduiți pentru veșnicie, Viața pe care am avut-o în El înainte de a fi lumea. Ne dorim Viața înapoi, dar nu viața în care ne-am trezit din pricina hibridizării din grădină, nu viața în care suntem prinși din pricina păcatului de la început, ci dorim Viața veșnică, Viața pe care ne-a luat-o „Haman”.

Cine a amăgit-o pe femeie în grădină? Cine a amăgit-o pe Eva prin șoaptele lui? Cine era în șarpe? Era Haman, diavolul. El mi-a luat Viața, iar acum o vreau înapoi.

Împăratul a venit în camera noastră dinăuntru, dar nu prima dată când a venit în Cartea Faptelor, ci acum, în a patra zi a restituirii și a dezvăluirii tuturor lucrurilor sub ungera vulturului. Și ce a făcut? A spus că ne va da tot ce dorim, chiar și jumătate din împărăție, dar ce dorim noi? Ne dorim Viața înapoi. Vrem înapoi ceea ce ne-a fost luat în grădina Eden: Viața veșnică. Vrem să fim pentru toată veșnicia, fiii lui Dumnezeu. Aleluia! Când vom primi aceasta înapoi? În numărul patru, la a doua venire a Împăratului la ospăț:

„Căci eu și poporul meu suntem vânduți să fim nimiciți, înjunghiați și prăpădiți. Măcar dacă am fi vânduți să fim robi și roabe, aș tăcea, dar vrăjmașul n-ar putea să înlocuiască pierderea făcută împăratului.”

Împăratul Ahașveroș a luat cuvântul și a zis împărătesei Estera: „Cine și unde este acela care are de gând să facă așa?”

Estera a răspuns: „Apăsătorul, vrăjmașul, este Haman, răul acesta!”

Aș vrea să observați ce scrie în continuare:

„Haman a rămas îngrozit în fața împăratului și a împărătesei.” (v. 4-6).

Știți ce l-a speriat de moarte pe Haman? Faptul că a fost dat pe față de către o împărăteasă care se afla în poziția ei, la locul ei și care știa cine era; o împărăteasă care știa cine era el și îi divulga faptele. Ea știa cine încerca să-i ia viața, nu era o taină; ea știa că Haman agaghitul, amalecitul, era răul care-i voia moartea.

Noi știm cine este vrăjmașul nostru. Noi nu suntem într-o denominațiune în care să ne întrebăm de ce nu mai avem Viață veșnică. Noi știm cine este cel care ne-a luat-o, pentru că „Haman” a fost demascat pe deplin prin acest Mesaj care ne-a arătat toate tacticile lui, cum acționează el, cum se mișcă prin denominațiuni și tot ce pune la cale.

Dar cine îl va demasca și îl va birui? Împărăteasa. Când? La al doilea ospăț, când Împăratul va veni în camera ei dinăuntru, în casa ei. Atunci ea va spune: „*Apăsătorul, vrăjmașul, este Haman, răul acesta!*”

Vrăjmașul nostru este Haman, răul acesta, iar la ospăț va fi acolo. Dar atunci îi vom spune Împăratului: „*Apăsătorul, vrăjmașul, este Haman, răul acesta!*”

Cine a rămas îngrozit? Haman. Dar nu de împărat i-a fost frică, ci de împărăteasă.

Unde are diavolul acces acum? La tronul lui Dumnezeu; el nu se teme să meargă la tronul lui Dumnezeu. Nu așa spune Scriptura? El merge acolo și vorbește cu Dumnezeu despre credincioși. Nu scrie aceasta în cartea lui Iov?

Haman nu s-a temut să stea în prezența împăratului, fiindcă știa că are anumite drepturi și că îi fusese dată autoritatea. Ele i-au fost „amanetate” de Adam și acum știe că le are. Acesta este motivul pentru care Satan l-a spus Domnului Isus: „*Toate acestea mi-au fost date mie.*” El le are. Are putere asupra lor și le conduce.

Așadar, Haman nu s-a temut să stea în fața împăratului, el nu s-a temut decât atunci când a fost demascat de împărăteasă. Aceasta a adus groaza în inima lui Haman și izbăvirea pentru Estera.

Aceasta este ceea ce va aduce izbăvirea poporului lui Dumnezeu. Amin. Slăvit să fie Domnul!

„Și împăratul, în mânia lui, s-a sculat și a părăsit ospățul și s-a dus în grădina casei împărătești. Haman a rămas să-și ceară viața de la împărăteasa Estera, căci vedea bine că pierderea lui era hotărâtă în mintea împăratului.” (v. 7).

Nu este amuzant? Aceasta este tactica diavolului întotdeauna când știe că se află în bucluc: încearcă să se înțeleagă cu cineva, caută o ieșire din situație.

Când va fi demascat, Haman va încerca să facă o înțelegere cu noi: „O, nu-i așa!

Nu trebuie să priviți lucrurile așa!", dar acela este timpul când va fi spânzurat de propria sa spânzurătoare; atunci va fi demascat și spânzurat, iar Estera va fi izbăvită pe deplin.

Frați și surori, am ajuns la al patrulea stadiu al slujbei și este timpul izbăvirii depline.

Eu nu vreau să mai am nimic a face cu acest trup de carne, ci doresc să fiu izbăvit de el; nu mai vreau să am de-a face cu diavolul, ci vreau să-l demasc pe Haman de fiecare dată când este nevoie. Vreau ca Haman să se teamă de mine pentru că voi sta cu Împăratul.

Când a stat în fața Împăratului și a împărătesei, Haman s-a temut. El nu s-a temut în prezența împăratului, ci a fost speriat de moarte în prezența împărătesei și a împăratului.

Într-o zi, întreaga lume va sta înaintea Împăratului și a Împărătesei, iar atunci va fi dat pe față tot ce a făcut diavolul, iar el va tremura pentru că va sta în fața Împăratului și a Împărătesei.

Frați și surori, noi trebuie să ne cunoaștem poziția.

„Când s-a întors împăratul din grădina casei împărătești în odaia ospățului, a văzut pe Haman că se aruncase spre patul pe care era Estera și i-a zis: „Cum, să mai și silești pe împărăteasă la mine, în casa împărătească?” Cum au ieșit cuvintele acestea din gura împăratului, i-au și acoperit fața lui Haman.

Și Harbona, unul din fameni, a zis în fața împăratului: „Iată, spânzurătoarea pregătită de Haman pentru Mardoheu, care a vorbit spre binele împăratului, este ridicată în casa lui Haman, la o înălțime de cincizeci de coți.” Împăratul a zis: „Haman să fie spânzurat pe ea!” (v.8-9).

Toate planurile și capcanele pregătite de Haman, s-au întors împotriva lui însuși.

Când va fi demascat, „Haman” va încerca să facă o învoială cu noi: „Fii liniștit, fiindcă totul va fi bine!” Dar nu va fi bine, ci atunci va fi timpul ca Haman să fie spânzurat de propria lui spânzurătoare; va fi timpul când toate șiretlicurile lui vor fi date pe față și el va fi nimicit. Dar Estera va fi izbăvită pe deplin.

Eu nu mai vreau să lupt cu firea mea, ci vreau să fiu izbăvit de ea; nu vreau să mai lupt cu diavolul, ci vreau să fiu izbăvit de el; vreau să merg la Împărat și să-l demasc pe Haman în tot ceea ce face. Vreau să-i demasc fiecare șiretlic și fiecare capcană; vreau ca diavolul să se teamă de mine pentru că stau alături de Împărat.

Așadar, împăratul a mers în grădina casei împărătești, iar Haman s-a grăbit să-i ceară îndurare Esterei.

„Când s-a întors împăratul din grădina casei împărătești în odaia ospățului, a văzut pe Haman că se aruncase spre patul pe care era Estera și i-a zis: „Cum, să mai și silești pe împărăteasă la mine, în casa împărătească?” Cum au ieșit cuvintele acestea din gura împăratului, i-au și acoperit fața lui Haman.

Și Harbona, unul din fameni, a zis în fața împăratului: „Iată, spânzurătoarea pregătită de Haman pentru Mardoheu, care a vorbit spre binele împăratului, este ridicată în casa lui Haman, la o înălțime de cincizeci de coți.” Împăratul a zis: „Haman să fie spânzurat pe ea!”

Tot ce a plănuit împotriva lui Mardoheu s-a întors împotriva lui însuși.

Fratele Branham a vorbit în Peceți despre picătura de cerneală care a fost pusă în înălbitor. Este o parte interesantă a poveștii și aș vrea să v-o spun acum.

El a spus că atunci când acea picătură de cerneală cade în înălbitor, nu se mai poate vedea pentru că se întoarce la forma sa originală, la ceea ce a fost înainte. În continuare, el a vorbit despre Sângele lui Isus Hristos și a spus că dacă păcatele noastre sunt aruncate în acest Înălbitor, sunt șterse și totul se întoarce la ceea ce a fost înainte. El a spus: „Vedeți, toate sunt puse înapoi în cârca diavolului.” Amin.

Sursa tuturor relelor, cauza tuturor problemelor, a fost Haman. El făcuse acel plan mârșav, construisese spânzurătoarea și a plănuit nimicirea lui Mardoheu, dar ce s-a întâmplat? Tot ce pusese la cale s-a întors într-o clipă împotriva lui și a căzut în propria capcană, fiind spânzurat pe spânzurătoarea pe care o ridicase chiar el.

Acum, noi avem acest Înălbitor, Sângele lui Isus Hristos, iar dacă vom păși în El prin credință, totul se va întoarce la original. Tot ce a făcut Satan, toate planurile făcute de-a lungul timpului, toate decretul și tot răul pus la cale, se vor întoarce împotriva lui. Când eu și voi trecem prin Sângele lui Isus Hristos, toate degetele vor

fi îndreptate spre pârâș, iar păcatul nu va mai fi al nostru, ci va fi al lui. Noi vom primi izbăvirea, iar el va primi judecata. Aleluia!

„Și au spânzurat pe Haman pe spânzurătoarea pe care o pregătise el pentru Mardoheu. Și mânia împăratului s-a potolit.

În aceeași zi, împăratul Ahașveroș a dat împărătesei Estera casa lui Haman, vrăjmașul iudeilor.” (Estera 8.1).

Gândiți-vă la aceasta.

„În aceeași zi”, adică în a patra zi, când Împăratul a venit a doua oară la ospăț.

Credem noi că El va veni a doua oară? Credem că aceasta este a doua venire a lui Isus Hristos? Unde vine El? La ospățul meu, în casa mea, în camera mea dinăuntru, iar eu îl voi demasca pe Haman.

Satan i-a spus Domnului Isus că tot ce vede i-a fost dat lui, dar tot ce a trebuit să facă Estera a fost să-l invite pe împărat la ospățul ei.

Isus a spus: *„Iată, Eu stau la ușă și bat. Dacă aude cineva glasul Meu și deschide ușa, voi intra la el, voi cina cu el, și el, cu Mine.”* (Apocalipsa 3.20).

Unde cinează El cu noi? În casa noastră, în camera noastră dinăuntru. La a doua venire a Împăratului, El Se va afla în camera mea interioară, iar Haman va fi demascat în a patra zi, sub a patra ungere, sub numărul izbăvirii.

Dar ce credeți că se va întâmpla în continuare, în capitolul opt? Ce reprezintă numărul „opt”? Veșnicia, o nouă zi. În capitolul opt, nu Estera l-a nimicit pe Haman, ci împăratul. De fapt, Haman s-a autodistrus, pentru că el însuși a făcut planul și tot el a ridicat spânzurătoarea. El s-a spânzurat în propriul său plan. Mai mult, în ziua a opta, tot ce era al lui Haman devine al împărătesei, al Esterei.

Oh, poate astăzi suntem oameni neînsemnați, dar așteptați puțin pentru că suntem în ziua a patra, în ziua izbăvirii. Aceasta este ziua în care Haman va fi nimicit, iar noi vom intra în ziua a opta și tot ce a fost al lui, va fi al meu. De ce? Pentru că eu sunt un împreună moștenitor cu Hristos. Este al meu!

Câți din voi iubiți cartea Esterei? Câți dintre voi ați găsit planul de răscumpărare aici? Câți dintre voi ați găsit Pecetea a șaptea în cartea Esterei? Fratele Branham a

avut dreptate, nu-i așa?

„El a arătat-o în fiecare simbol din Scriptură.”

Ne-a arătat-o și în cartea Esterei? Categoric. Povestea aceasta este taina răscumpărării și o vedem derulându-se în zilele din urmă.

Știți ce au vrut să facă învățații cu cartea Esterei? Au vrut s-o scoată afară din Scriptură. De ce? Pentru că nu puteau înțelege de ce a fost pusă acolo. Dar aceasta este cartea mea, este povestea răscumpărării mele și tot ce trebuie să facem noi toți este să ascultăm de mesagerul celei de-a patra epoci, a ungerii vulturului, care este numărul izbăvirii.

Dar cartea Esterei nu este numai povestea Miresei, ci este și povestea celor o sută patruzeci și patru de mii de evrei. O, cât este de minunat acest Cuvânt!

Când am fost la fratele Eugene în Edmonton, el a vorbit în fața bisericii despre un tablou din Biblie și mi-a plăcut foarte mult ce a spus. El a vorbit despre ucenicii de pe drumul Emausului și despre frângerea pâinii, și a pus o întrebare: „De unde știm noi că Cel care ne vorbește este Domnul?”

Voi veniți la biserică și ascultați mesajul care este adus de-a lungul săptămânii, dar de unde știți că Domnul este Cel care vă frânge aceste Scripturi? De unde știți că Domnul este Cel care vorbește despre profețiile Vechiului Testament? Vedeți, ei nu au știut aceasta pe parcursul călătoriei, dar când s-au așezat jos în timpul de seară și când El însuși a frânt pâinea înaintea lor, ochii lor s-au deschis și au înțeles despre ce le vorbise și că în fața lor stătea chiar Isus. Poate inima voastră arde în timpul predicării Cuvântului, așa cum ardeau inimile lor pe drumul Emausului, dar faptul că inima vă arde nu înseamnă prea mult, pentru că puteți simți aceasta din pricina unui om care are darul vorbirii și care mângâie pisica așa cum îi place ei. Dar care este clipa când vom ști că Domnul a fost cu noi pe tot parcursul călătoriei? Când El va sta cu noi și va frânge pâinea înaintea ochilor voștri, veți ști că Acela nu este un om, ci este Isus Hristos Însuși.

A frânt El Pâinea pentru voi în dimineața aceasta? Atunci știți Cine este Cel care v-a vorbit. Știți că nu a fost un om, ci a fost Isus Hristos Însuși. Noi putem vedea multe tipuri și umbre, dar nu aceasta urmărim, ci dorim ca El să ni Se descopere în Cuvânt. Amin.

Să ne rugăm.

Scumpul nostru Tată ceresc, Îți mulțumim, Doamne, pentru că Cuvântul Tău este atât de bun și de adevărat. Cuvântul Tău prețuiește pentru noi mai mult decât viața aceasta, pentru că El este Viața noastră, Izbăvirea noastră, este Cel care ne va duce la Viața veșnică.

Îți mulțumim pentru tot ce ai făcut pentru noi și Te rugăm să ne ajuți să nu stăm nepăsători. Te rugăm să ne descoperi în continuare Cuvântul Tău, să ne deschizi ochii și să ne ajuți să vedem ceea ce este El, să vedem că ești chiar Tu, Doamne, Tu care Te descoperi înaintea noastră.

Doamne, noi Îl primim de la Tine și știm că vine de la Tine. Știm că El este Duh și Viață, Viața care vine de la Tine și care ne va schimba într-o zi trupurile acestea muritoare.

Binecuvântează-ne și descoperă-ne Cuvântul Tău în continuare, pentru că Te rugăm în Numele lui Isus Hristos. Amin.

- Amin -